

STATSMINISTERENS TALE VED REGJERINGENS MIDDAG FOR NORDISK RÅD, HOTELL SCANDINAVIA, OSLO 21. FEBRUAR 1978

På vegne av Den norske regjering vil jeg ønske velkommen til denne festmiddagen. Vi er en stor forsamling gjester i kveld, og jeg ønsker hver og en velkommen. Det gjelder medlemmene av Nordisk Råd, regjeringsmedlemmer, sakkyndige og de som deltar som spesielt innbudte til Nordisk Råds møte. Jeg retter videre min hilsen til sekretariatene for de ulike deler av Nordisk Råds virksomhet og de mange andre som gjennom god innsats i disse dagene har vært med på å få det store maskineriet til å virke.

- 2 -

Jeg hilser også representanter for presse og kringkasting. Hvis det er noen jeg nå ikke har rettet en særskilt velkommen til, er dette trolig enkelte av de vanlige gjestene ved dette hotell, og de får da også prøve å føle seg noenlunde til rette.

Denne 26. sesjon i Nordisk Råd har funnet sted på en tid hvor den alminnelige internasjonale politiske atmosfære er mindre spent enn den har vært i den første del av Nordisk Råds ^{historie.} Men drøftingene i rådet i disse dagene har vært preget av den nye dystre økonomiske situasjon som vi er kommet inn i. Dette er en situasjon som stiller økte krav til samarbeidet mellom landene. I økonomiske krisetider er det ikke alltid umiddelbart lett å stå på sam-

arbeidets grunn når akutte problemer oppstår i deler av den nasjonale økonomi. Dette er problemer som vi allerede har møtt, og som vi vil møte flere av. Det er mitt dype ønske og også mitt optimistiske håp at samhold og slektskap mellom de nordiske land vil gjøre det mulig for oss også i den vanskelige tid vi nå er inne i å fortsatt dyrke det samarbeid som på lengre sikt er til vår alles fordel.

Det er sannsynlig at denne sesjonen i Nordisk Råd vil kunne resymeres med stikkordene: internasjonal økonomisk krise, og fjernsynssatelitt.

Disse to stikkord illustrerer to sider ved dagens nasjonale og internasjonale samfunn.

På den ene side, den nye form for økonomisk krise som truer industrilandene, og dermed indirekte også verdensøkonomien, og som vi ennå ikke har funnet noen sikker vei ut av. På den andre siden, de stadig nye fantastiske teknologiske landevindinger, som vi bare for få tiår siden ville ha oppfattet som tankespinn. Noe av spenningen og utfordringen ved slike nyskapinger ligger i at de også kan brukes til å fremme viktige kulturpolitiske formål, ikke bare nasjonale, men også en sterkere understrekning av de felles nordiske.

Jeg står nå i fare for å lage en reprise av de debatter som har funnet sted i disse dagene. Selv om mange av oss har engasjert oss i disse debattene,

antar jeg at det er få av gjestene her i kveld som er kommet hit for å få en full reprise av dem.

Jeg håper det vil bli en lett underholdende og minneverdig kveld.